

Két hivatásrend van, amely arra szolgál a társadalomban, hogy ha kell, „megmentse” annak tagjait. Az egyik az orvosé, aki a betegségtől ment meg; a másik a bíróé, aki a jogtalan gazdasági és személyes ellehetetlenüléstől véd meg. Utóbbi funkciónak alapvető feltétele a bíró függetlensége, amely – közhely ez már? – nem a bíróé, hanem a közé, s tőle kapja azt. Megőrzésre. Ha a bíró függetlensége megkérdőjeleződik, akkor az abba vetett hit veszhet el, hogy van értelme hozzá fordulni. S mint a beteg, aki, ha már nem hiszi hogy meggyógyulhat, talán kezelhető betegségébe hal bele.

Ha a szervezeti működésképtelenséget és a bírói függetlenség csorbítását kell egy nyilvánvaló zsarolás nyomán mérlegre tenni, legalább a bíró legyen az, aki nem az utóbbit tekinti könnyebbnek. Erre nem csak az elvi alapállás, hanem a szituáció hamisságát pontosan felismerő józan esze is el kell vezesse (miként az pl. a megelőző összetételű OBT esetében jól nyomon követhető volt).

Nem érthetek tehát egyet a bírói függetlenséget csorbítani alkalmas megállapodás megkötését támogató OBT tagok álláspontjával.

Továbbá értetlenkedve nézem a hatalmi ágak perverz összeölelkezését, a megállapodáshoz vezető eljárás transzparenciájának hiányát, a megtárgyalás fölszínességét, az Igazságügyi Miniszter költségvetési kérdésben való kompetenciájának elfogadását, és azt a kirívó könnyelműséget, amellyel az OBT egy részleteiben és szakmailag is kidolgozatlan későbbi szervezeti szabályozás támogatását előlegezi meg. Ha valamelyik előttem lévő polgári perben látnék egy ilyen megállapodást (szerződést?), nem hinném el, hogy annak megkötésében csak érdekeiket megfelelően belátni és érvényre juttatni képes, egyenrangú, s pláne’ jogban járatos személyek vettek részt. Megalázó, hogy a magyar bíróságok dolgai, a mi dolgaink, így mennek.

Kívánok a megállapodás megkötését támogató kollégáknak, s tévedésük okán az egész OBT-nek erőt, kitartást és találékonyságot, hogy hibájukat a lehető leghamarabb korrigálhassák. Magunknak meg következetességet, hogy ezt majd számonkérjük.

Budapest, 2024. november 27.

Dr. Csóti Tamás
tanácselnök,
Fővárosi Törvényszék